

Replik från FKG till Annie Lööf och Beatrice Ask:

Tvingande regler för betalning stärker små och medelstora företags ställning

Självfallet är marknadsaktörer mest lämpade att avgöra frågor om avtal sinsemellan. Så är det i den allra bästa av alla världar. Men verkligheten är en annan i ett Sverige där ett fåtal storföretag håller i taktspinnen över en stor grupp av små och medelstora företag.

Under de senaste tio åren har missbruket av en dominerande ställning som beställare tilltagit från fordonstillverkarna. Parallellt har avdelningarna för finans och ekonomi växt avsevärt hos dem.

Bara för fem år sedan omnämndes inte leverantörernas roll i de börsnoterade fordonstillverkarnas finansiella information. Idag berättar corporate finance-avdelningar stolt att bl a "inlåningen" från leverantörerna ska stärka företagets kassaflöden.

D v s de tar de likvida medel som borde finnas i leverantörsföretagens kassor för att betala löner, skatter, leverantörer och för att utveckla egna produkter och tjänster hos dem i anspråk för att kunna bättra på den egna kassan och därmed, i sin förlängning, även aktieägarnas utdelningar

De 120 dagar som omtalas i debatten om snabbare betalningar är en del av vardagen för många leverantörsföretag inom fordonsindustrin. Därför välkomnar vi, FKG, en lagstiftning som tar bort eller starkt begränsar, avtalsfriheten, den s k dispositiviteten i lagtexten. Att sedan den voteringssegrande riksdagsoppositionen drar saken ännu längre i sin motion med max 30 dagars lagstadgad betalningstid är bara bonus för det arbete som vi drivit från vår sida under lång tid.

I sitt debattinlägg på SvD Opinion utgår ministrarna Lööf och Ask från icke verklighetsförankrade företagsekonomiska teorier. Avtalsfrihet och konkurrens är bra. Men missbruk av dominerande ställning och styrkeförhållandet gigantiskt företag kontra svenskt småföretag är inte alls bra, inte minst för tillväxten och innovationskraften, och därmed den svenska välfärdsstatens fortlevnad. I Sverige har vi tre fordonstillverkare och över 900 leverantörsföretag. Det stora flertalet av dem, 800 stycken, är små eller medelstora företag.

Det är företag i en mycket utsatt position. Vi har vittnesmål om hur leverantörsföretag pressas mellan fordonstillverkare som kräver 90 dagars betalningstid och råvaruleverantörer som i bästa fall går med på 30 dagar samtidigt som löner, skatter, arbetsgivaravgifter och löpande kostnader för att hålla rörelsen vid liv ska betalas.

Om det huvudsakligen bara är några få företags agerande som ligger till grund för en skärpt lagstiftning, så förstår även en icke insatt person, lekman, hur utbrett deras missbruk är samtidigt som svensk lagstiftning kommer att fungera som den ska, d v s ställa sig på den svagare och utsatta partens sida. Så är fallet med exempelvis konsumentlagstiftningen. Så blir nu fallet med lagförslaget om snabbare betalningar när det skärps till för att träda i kraft senare i år.

Idag är det fortsatt en stor brist på insikt och kunskap bland många riksdagspolitiker om hur industri och näringsliv fungerar. Som tidigare nämnt finns det en drömbild, men också en verklighet som långtifrån är lika skönmålad. I sitt inlägg refererar ministrarna till våra nordiska grannländer – men deras industri- och företagsstrukturer skiljer avsevärt från den svenska med 20-30 storföretag som dominerar. Ministrarna hävdar även att affärer riskerar att frysa inne på den tvingande, indispositiva, lagstiftningen.

Men vi är övertygade om att kunskap och kvalitet, produktions- och utvecklingsteknik, logistik och pris är viktigare bland beställarna än om fakturan ska betalas efter en eller flera månader. Därför välkomnar vi en skärpt lagstiftning.

Fredrik Sidahl
Vd FKG

Per-Ewe Wendel
Ordf FKG